



ΕΤΟΣ 66ον

18 Φεβρουαρίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7 (3377)

ΤΑ ΤΡΙΑ ΚΛΕΙΔΙΑ

Ἡ Ἐκκλησία μας, μέ τό σημερινό Εὐαγγέλιο, παίρνει τρία κομμάτια χρυσάφι ἀπό τήν ἐπί τοῦ Ὑψίστου ὁμιλία τοῦ Χριστοῦ καί μᾶς τά δίνει νά τά κάνουμε κλειδιά, γιά νά ἀνοίξουμε τήν πόρτα τῆς Μεγάλῆς Τεσσαρακοστῆς.

α. Συγχώρηση τῶν ἀδικούντων

Τό πρῶτο κλειδί εἶναι ἡ προθυμία μας νά συγχωροῦμε ὅσους παντοιοτρόπως μᾶς ἀδικοῦν. Οὐσιαστικά ἐδώ ὁ Χριστός ἐπαναλαμβάνει ὅ,τι πρῖν ἀπό λίγο (Ματθ. 6, 12) περιέλαβε στήν Κυριακή Προσευχή: « Ὑψίστη ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλόμενοις ἡμῶν ». Ὅπως βλέπουμε, ἡ ἐντολή νά συγχωροῦμε αὐτούς πού μᾶς ἀδικοῦν δέν ἔχει σκοπό τή βελτίωση τοῦ κοινωνικοῦ μας προφίλ οὔτε ἀπλῶς τήν εἰρηνική συνύπαρξή μας μέ τοὺς ἀλλοίους. Πρωτίστως εἶναι κλήση νά μοιάσουμε στόν Χριστό. Ἐχει σκοπό νά μᾶς μάθει νά ἀγαπᾶμε, ὅπως ὁ Χριστός, πού συγχώρησε πάνω στόν Σταυρό ἐμᾶς, τοὺς σταυρωτές του. Καί αὐτό τό χριστομίμητο ἀνοιγμα τῆς ἀγάπης μας ἀκόμα καί πρὸς τοὺς ἐχθρούς μας, τό ἀμείβει ὁ Χριστός μέ τή συγχώρηση τῶν δικῶν μας ἀμαρτιῶν· δηλαδή, μέ τήν ἴδια τή σωτηρία μας.

Μπαίνοντας στή Σαρακοστή ξεκινᾶμε μιά πορεία πού θά καταλήξει στήν προσκύνηση τοῦ Πάθους τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος σταυρώθηκε ἐξ αἰτίας τῶν ἀμαρτιῶν μας καί μέ σκοπό τή συγχώρησή τους. Φορτώθηκε τίς δικές μας ἀμαρτίες, ὄχι ἀπλῶς γιά νά μᾶς ἀνακουφίσει, ἀλλῆ γιά νά μᾶς ἀπαληθῆξει ἀπό τίς ὀλέθριες συνέπειές τους, τή φθορά, τόν θάνατο καί τόν ὀριστικό χωρισμό μας ἀπό Αὐτόν. Τώρα λοιπόν πού ἐτοιμαζόμαστε νά τόν προσκυνήσουμε, μᾶς καλεῖ ὁ Χριστός νά συνεργαστοῦμε μαζί του γι' αὐτή τή σωτήρια ἀπαληθῆξη, σηκώνοντας τό ἕλαφρύ φορτίο τῆς ἐκ μέρους μας συγχώρησης τῶν παραπτωμάτων τῶν ἀλλοίων.

Σ' αὐτή τήν τόσο τιμητική γιά ἐμᾶς ἀλλῆ καί ἀπαραίτητη γιά τή σωτηρία μας συνεργασία φαίνεται ἡ ὑπερβολή τῆς θείας φιλάνθρωπίας, ἡ ἕνας ἐρμηνευτής. « Ὁ Χριστός μᾶς κάνει κυρίου τῆς τῶν ἀμαρτημάτων ἡμῶν ἀφέσεως ». Τό



ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. 5' 14-21)

Νηστεία καί ἄφεση τῶν παραπτωμάτων

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

ἂν θά συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες μας δὲν ἐξαρτᾶται πλῆρον ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλῆ ἀπὸ ἐμᾶς. Στόν βαθμό πού ἐμεῖς συγχωροῦμε τοὺς ἄλλους, θά μᾶς συγχωρήσει καί Αὐτός.

β. Ἀληθινή νηστεία

Τό δεύτερο ἐπίσης ἀπαραίτητο κλειδί, γιά νά μποῦμε καί νά χαροῦμε τή Σαρακοστή, εἶναι ἡ σωστή ἄσκηση τῆς νηστείας. Ἡ ἤδη ἀπὸ τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο θεόσοδη ἐντολή τῆς νηστείας δὲν ἔχει σκοπὸ οὔτε τὴν προβολή καὶ τὴν ἐπίδειξη, οὔτε τὴ διαφημιζόμενη σήμερα περιφρούρηση τῆς ὑγείας. Νηστεία εἶναι ἡ ἐκούσια περιστολή τοῦ ἐγωκεντρικοῦ φιλόσαρκου φρονήματος, γιά νά ἐκφράσουμε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν Χριστό. Εὐχαριστοῦμε Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποιος ὄχι ἀπλῶς νήστεψε αὐστηρά ἀλλῆ καὶ ὑπέστη σταυρικὸ θάνατο, γιά νά μᾶς χαρίσει τὴν Ἀνάσταση καὶ τῶν σωμάτων μας. Νηστεύουμε ἀπὸ ὑπακοή καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστό.

Καί ἐδῶ ὁ Χριστὸς μᾶς τονίζει ὅτι ἡ ὑπακοή στό θέλημα του γίνεται εὐπρόσδεκτη ἀπὸ Αὐτόν, ὅταν γίνεται χωρὶς ὑποκρισία καὶ διάθεση προβολῆς. Φαρισαϊκὴ ἐπίδειξη καὶ ὑποκριτικὴ σκυθρωπότητα δὲν ἔχουν καμία σχέση μέ τὴν τελωνικὴ ταπείνωση καὶ μετάνοια, πού ἀποτελοῦν τοὺς στόχους τῆς σαρακοστιανῆς νηστείας. Τὴν «ἐν τῷ φανερῷ» ἀπόδοση τῆς ἀναστάσιμης χαρᾶς θά τὴ γευθοῦν μόνον ὅσοι ἐργάστηκαν φιλότιμα «ἐν τῷ κρυπτῷ», δίνοντας σταθερά κάθε λογισμό κενοδοξίας καὶ αὐταρέσκειας.

γ. Ἀπλόχερη ἐλεημοσύνη

Τό τρίτο κλειδί εἰσόδου τῆς Σαρακοστῆς ἔχει σχέση μέ τὴν καταπολέμηση

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν συγχωρήσετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι κακὸ ἔχουν κάνει, θὰ συγχωρήσῃ καὶ ὁ σῶς ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος. Ἐάν ὅμως δέν συγχωρήτε τοὺς ἀνθρώπους, τότε οὔτε καὶ ὁ Πατέρας σας θὰ συγχωρήσῃ τὰ παραπτώματά σας. Ὅταν νηστεύετε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ ὅπως οἱ ὑποκριταί, οἱ ὁποῖοι παραμορφώνουν τὰ πρόσωπά τους, διὰ νὰ τοὺς ἰδοῦν οἱ ἀνθρώποι ὅτι νηστεύουν. Ἀλήθεια σῶς λέγω, ὅτι ἔχουν λάβει τὴν ἀνταμοιβὴν τους. Σὺ, ὅμως, ὅταν νηστεύῃς, ἀλειψε τὸ κεφάλι σου καὶ πλύνε τὸ πρόσωπόν σου, διὰ νὰ μὴ ἰδοῦν οἱ ἀνθρώποι ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ μόνον ὁ Πατέρας σου, πού εἶναι ἐκεῖ παρῶν κρυφά, καὶ ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει τί γίνεται εἰς τὰ κρυφά, θὰ σέ ἀνταμείψῃ εἰς τὰ φανερά. Μὴ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὴν γῆν, ὅπου ὁ σκόρος καὶ ἡ σαπίλα τοὺς καταστρέφουν καὶ ὅπου οἱ κλέπται κάνουν διάρρηξιν καὶ τοὺς κλέβουν, ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου οὔτε σκόρος οὔτε σαπίλα τοὺς καταστρέφει καὶ ὅπου κλέπται δέν κάνουν διάρρηξιν καὶ κλέβουν. Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ θὰ εἶναι καὶ ἡ καρδιά σου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

μῖα ἀλλῆλη ἐκφραση τοῦ ἐγωιστικοῦ σαρκικοῦ φρονήματος, τῆς φιλαργυρίας. Ὁ ἐσταυρωμένος Κύριος τῆς Δόξης, πού θὰ προσκυνήσουμε τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ὄχι ἀπλῶς πεθαίνει γυμνός πάνω στὸν Σταυρό καὶ ἀφήνει νὰ τοῦ ἀρπάξουν καὶ τὰ τελευταῖα του ρούχα, ἀλλὰ δέν ἔχει δική του οὔτε μιά σπιθαμὴ γῆς γιὰ νὰ ταφεῖ. Μὲ αὐτὴ τὴν ἐκούσια τέλεια ἀκτημοσύνη του θέλει νὰ θεραπεύσει τὴν ἀνόντη πλεονεξία μας, πού θησαυρίζει ἐπὶ τῆς γῆς πράγματα, τὰ ὁποῖα συνήθως γίνονται τροφή τῶν σκουληκιῶν ἢ λεία τῶν κληπτῶν. Καὶ μᾶς προτρέπει νὰ ἀσκηθοῦμε στὴν ἅγια πλεονεξία τῆς ἐλεημοσύνης, μὲ τὴν ὁποῖα θησαυρίζουμε ἀσύλητους θησαυροὺς στὸν οὐρανό.

Καὶ ὁ Χριστός, στό σημερινὸ Εὐαγγέλιο, καταλήγει μὲ μιά φράση, ἡ ὁποῖα συνοψίζει καὶ τὰ τρία χρυσὰ κλειδιά τῆς Σαρακοστῆς σέ ἓνα. Ἡ συγχωρητικότητα, ἡ νηστεία καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τελικὰ ἀνοίγουν τὴν πόρτα τῆς Σαρακοστῆς καὶ τὴν κάνουν ἀληθινὴ πορεία πρὸς τὸ Πάσχα, ὅταν καὶ ἐφ' ὅσον θησαυρός τῆς καρδιᾶς μας εἶναι ὁ Χριστός. Σέ αὐτὸν πού θεωροῦμε ἀνεκτίμητο θησαυρό τῆς ζωῆς μας, σέ Αὐτὸν δίνουμε καὶ τὴν καρδιά μας. Χωρὶς αὐτὴ τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα Χριστό, χωρὶς τὴν ἡλιθιότητα καὶ πείνα γιὰ τὸν σφαγέντα Ἀμνό, πού θὰ μᾶς παρατεθεῖ κυρίως στό Ἀναστάσιμο Τραπέζι, ὅλες οἱ ἀσκήσεις τῶν ἀρετῶν παραμένουν ἀνθρωποκεντρικὲς τεχνικὲς αὐτοβελτιώσεως, ἀποκομμένες ἀπὸ κάθε προσδοκία σταυροαναστάσιμης χαρῆς.

18 Φεβρουαρίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Λέοντος πάπα Ρώμης († 461). Ἀγαπτιοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (8' αἰ.). Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ζ' 14-21. Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Φεβρουαρίου, Α' νηστειῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας). Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 44-52.

«Οἱ πεποιθότες ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι» (Λουκ. 18,9) ἔχουν οἱ ἴδιοι ἀποκλείσει τὸν ἑαυτὸν ἀπὸ τὸ Ἀναστάσιμο Δεῖπνο τοῦ Χριστοῦ. Ἐχουν ἀρκεστεῖ σὶς ἀρετές τους, σὴν ἐγωιστικὴ ἱκανοποίηση τῆς ἠθικῆς τους προόδου. Γιά νά φορέσουμε τὸ ἔνδυμα τοῦ γάμου, πού θά μᾶς ἐπιτρέψει νά καθίσουμε στό Τραπέζι τῆς Βασιλείας, χρειάζεται πρῶτα νά ξεντυθοῦμε ὄχι μόνο ἀπὸ τίς ἀμαρτίες μας ἀλλὰ καί ἀπὸ κάθε αὐτάρκεια καί αὐτοδικαίωση, πού συνήθως μᾶς φορτώνουν τὰ ὑποτιθέμενα ἠθικά «κατορθώματά» μας.

Ἄρχιμ. Β.Λ.

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΝΑ ΝΗΣΤΕΥΟΥΜΕ

«Νηστεύεις; Ἀπόδειξέ μου το διὰ μέσου τῶν ἰδίων τῶν ἔργων. Ποιά ἔργα ἐννοεῖ; Ἄν δεῖς φτωχό, νά τόν ἐλέησεις. Ἄν δεῖς ἐχθρό, νά συμφιλιωθεῖς μαζί του. Ἄν δεῖς μιὰ ὁμορφη γυναῖκα, νά τήν ἀντιπαρέλθεις. Ἄς μὴ νηστεύει, λοιπόν, μόνο τὸ στόμα, ἀλλὰ καί τὸ μάτι καί ἡ ἀκοή, καί τὰ πόδια καί τὰ χέρια καί ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός μας. Νά νηστεύουν τὰ χέρια, παραμένοντας καθαρὰ ἀπὸ τὴν ἀρπαγὴ καί τὴν πλεονεξία. Νά νηστεύουν τὰ πόδια, ξεκόβοντας ἀπὸ τοὺς δρόμους πού ὀδηγοῦν σὲ ἀμαρτωλά θεάματα. Νά νηστεύουν τὰ μάτια, ἐξασκούμενα νά μὴ πέφτουν ποτέ λάγνα πάνω σὲ ὁμορφα πρόσωπα, οὔτε νά περιεργάζονται τὰ κάλλη τῶν ἄλλων... Ἄς νηστεύει καί ἡ ἀκοή. Καί νηστεία τῆς ἀκοῆς εἶναι νά μὴ δέχεται κακολογίες καί διαβολές... Ἄς νηστεύει καί τὸ στόμα ἀπὸ αἰσχρὰ λόγια καί λοιδορίες. Διότι τί ὄφελος ἔχουμε, ὅταν ἀπέχουμε ἀπὸ πουλερικά καί ψάρια, δαγκώνουμε ὁμως καί κατατρῶμε τοὺς ἀδελφούς μας;».

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr